

15.6.2023

UNIÓS JOGI AKTUSRA IRÁNYULÓ JAVASLAT

benyújtva a Parlament eljárási szabályzata 47. cikkének (2) bekezdése alapján
az uniós jogszabályok módosításának szükségességéről az állattartó
gazdaságokban a szarvasmarha-gümőkór miatt kialakult problémás helyzet
megoldása érdekében

**Jorge Buxadé Villalba, Hermann Tertsch, Margarita de la Pisa, Ryszard
Antoni Legutko**

Uniós jogi aktusra irányuló javaslat az uniós jogszabályok módosításának szükségességéről az állattartó gazdaságokban a szarvasmarha-gümőkór miatt kialakult problémás helyzet megoldása érdekében

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 39., 168. és 225. cikkére,
 - tekintettel a fertőző állatbetegségekről és egyes állategészségügyi jogi aktusok módosításáról és hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. március 9-i (EU) 2016/429 rendeletre („állategészségügyi rendelet”),
 - tekintettel a Bizottság 2019. december 17-i, 2020/688 felhatalmazáson alapuló rendeletére az (EU) 2016/429 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a szárazföldi állatok és keltetőtojások Unión belül történő mozgatására vonatkozó állategészségügyi követelmények tekintetében történő kiegészítéséről,
 - tekintettel a Bizottság 2019. december 17-i 2020/689 felhatalmazáson alapuló rendeletére az (EU) 2016/429 rendeletnek a bizonyos jegyzékbe foglalt és új betegségekre vonatkozó felügyeletre, mentesítési programokra és betegségtől mentes minősítésre vonatkozó szabályok tekintetében történő kiegészítéséről,
 - tekintettel eljárási szabályzata 47. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az uniós jogszabályok előírják, hogy egy terület vagy tartomány hivatalos gümőkórtól mentes minősítéshez a betegség előfordulási arányának 0,02% alatt kell lennie, amiből következik, hogy az állatállomány 99,8%-ának gümőkórtól mentesnek kell lennie, az állatok 99,9%-át kell tartalmaznia, és az elmúlt három évben az új fertőzések előfordulási arányának 0,1% alatt kell lennie;
- B. mivel az Európai Bizottság 2030-at tűzte ki céldátumként a tagállamok számára, hogy ezeket a célkitűzéseket országszerte elérjék;
- C. mivel számos tagállamban nagyszámú állattartó gazdaság működik ridegtartású modellel;
- D. mivel a külterjes „rideg” gazdálkodási mintákban a szarvasmarhák és a gümőkórt hordozó vadon élő állatok között bizonyított a folyamatos kölcsönhatás;
- E. mivel a gümőkórt okozó mikobaktériumok képesek bizonyos ideig túlélni a környezetben, és mivel ez a környezeti túlélőképesség kulcsfontosságú annak megértéséhez, hogy hogyan képes a kórokozó közvetett módon terjedni és fennmaradni egy számtalan gazdafajjal rendelkező komplex környezetben;
- F. mivel a külterjes állattenyésztés életforma és olyan tevékenység, amely a népesség megtartásával és az európai vidéki területek elnéptelenedésével kapcsolatos problémák részleges megoldásával hozzájárul a vidéki élet fenntarthatóságához, de amelynek –

mint minden más gazdasági tevékenységnek – idővel fenntarthatónak és gazdaságilag jövedelmezővé kell válnia;

- G. mivel az Uniónak Európa fenntartható fejlődéséért kell munkálkodnia, amely kiegyensúlyozott gazdasági növekedésen, árstabilitáson és magas versenyképességű, teljes foglalkoztatottságot és társadalmi haladást célul kitűző szociális piacgazdaságon alapul;
- H. mivel az ebben a jogi aktusban foglalt módosítások biztosítják, hogy az egészség és az élelmiszerbiztonság ne kerüljön veszélybe, és mivel az európai társfinanszírozás jelenleg nem garantált 2023 után a betegség felszámolására irányuló kampányok számára;
1. megállapítja, hogy a szarvasmarha-gümőkór felszámolása a tervezett feltételek mellett lehetetlen ott, ahol túlnyomórészt külterjes a szarvasmarhatartás;
 2. a külterjes rideg állattartásban a gümőkór felszámolásának célkitűzésére tekintettel szükségesnek tartja az aktív betegség elleni védekezésben való előrelépést, oly módon, hogy ne kelljen az állatokat bezárni és a gazdálkodást beszüntetni;
 3. úgy véli, hogy a külterjes gazdaságok érzékenyebbek a gümőkór új kitöréseire, különösen azokon a területeken, ahol vadon élő vírushordozók vannak, mivel bebizonyosodott, hogy a vadon élő állatok az *M. bovis* természetes vírushordozójaként működhetnek, és a szarvasmarhákra történő átvitel forrásai lehetnek;
 4. sajnálja, hogy a gümőkór felszámolására az uniós jogszabályoknak megfelelően végrehajtott programok három évtizede után a gazdaságok túlélését veszélyezteti, hogy levágásra kényszerítik azokat az állatokat, amelyek intradermális tuberkulinpróba (IDTB) eredménye pozitív vagy kétséges, holott valójában csak nagyon kis százalékukban volt kimutatható a betegség post mortem;
 5. sajnálatát fejezi ki az állatállomány mozgására vonatkozó korlátozások bevezetése miatt, amelyek megbénítják az üzletmenetet – például a tenyészállatok értékesítését –, számos gazdaság gazdasági életképességét befolyásolva;
 6. felszólítja a Bizottságot, hogy haladéktalanul javítsa a felügyeleti szabályokat, a felszámolási programokat és a szarvasmarha-gümőkórtól mentes minősítést szabályozó európai jogszabályokat a tagállamokban, összeegyeztethetővé téve az élelmiszerbiztonságot a gazdaságok túlélésével;
 7. felhívja a Bizottságot, hogy európai szinten egységesítse az élő állatokban a gümőkór-fertőzés kimutatására szolgáló tesztet, hogy elkerülhető legyen az állatok levágása, ha az új, élő állatokon végzett teszt negatívnak bizonyul;
 8. felszólítja a Bizottságot, hogy módosítsa az (EU) 2020/689 rendeletben foglalt szabályokat, amelyek a gazdaság teljes leállítását írják elő az immunológiai vizsgálat pozitív eredményt adó állat levágását követően, és tegyen lehetővé olyan valós és hatékony kimutatási rendszerek alkalmazását, amelyek nem teszik szükségessé a betegségben nem érintett állatok eltávolítását és levágását;
 9. felszólítja a Bizottságot, hogy törölje az (EU) 2020/689 felhatalmazáson alapuló rendelet

IV. melléklete II. része 1. fejezete 1. szakaszának (1), (2) és (3) bekezdését a vágóhidakon történő későbbi vágás céljából történő hizlálásra szánt nem tenyészállatok mozgására vonatkozó vizsgálatok tekintetében, mivel úgy véli, hogy az ilyen állatok mozgása semmilyen körülmények között nem jelent egészségügyi kockázatot;

10. felszólítja a Bizottságot, hogy 2030-ig újítsa meg és aktualizálja az állatok levágásáért járó kompenzáció társfinanszírozási rendszerét, hogy gazdaságilag kiegyensúlyozott legyen az állatállomány elvesztése, hogy a ridegtartású állattartó létesítmények jövedelmezősége ne kerüljön veszélybe;
11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.